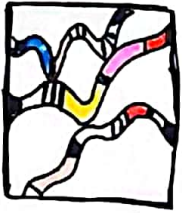


ΤΟ ΘΕΩΡΗΜΑ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑΣ
ΤΟΥ SARD
ΜΕΣΟ ΤΟΥ ΘΕΩΡΗΜΑΤΟΣ ΑΔΡΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ
ΤΩΝ ΚΝΕΣΕΡ-ΓΛΑΪΣΕΡ.

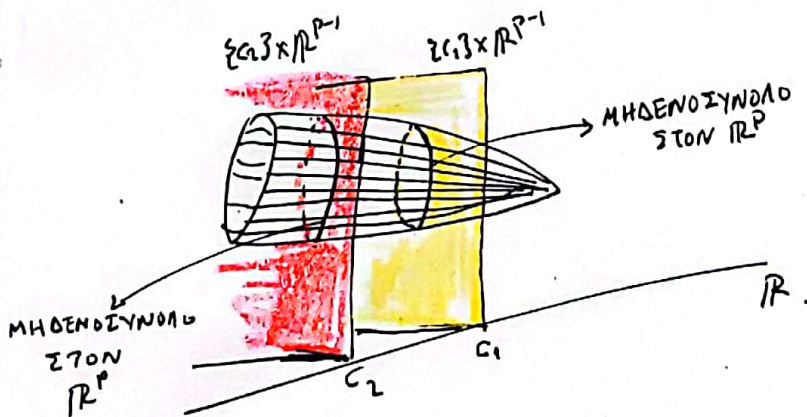


Έστω $f: \mathcal{U} \rightarrow \mathbb{R}^p$, με $\mathcal{U} \subseteq \mathbb{R}^n$ ανοιχτό. Αν η f είναι C^r , $r > \max\{0, n-p\}$, τότε το σύνολο των κλειστών υφών της είναι μηδενικό σύνολο στον \mathbb{R}^p .

• Πρώτα δείχνουμε την περίπτωση $r = \infty$, δηλαδή η f να είναι λεία. Έτσι, όταν περάσουμε στη γενική δεν θα μας φανίξει τόσο πολύ καθώς καιώς προοικονομείται από την απόδειξη $r = \infty$.

• Για την απόδειξη της λείας περίπτωσης χρειαζόμαστε ΕΤΟΙΜΟ το εξής αποτέλεσμα:

Αν $A \subseteq \mathbb{R}^p \cong \mathbb{R} \times \mathbb{R}^{p-1}$ με φάσμα, και $\forall c \in \mathbb{R}$, το A FUBINI τέμνει το υπερεπίπεδο $\{c\} \times \mathbb{R}^{p-1}$ σε σύνολο που έχει $(p-1)$ -διάστατο μέτρο μηδέν, τότε το A είναι μηδενικό σύνολο στον \mathbb{R}^p .



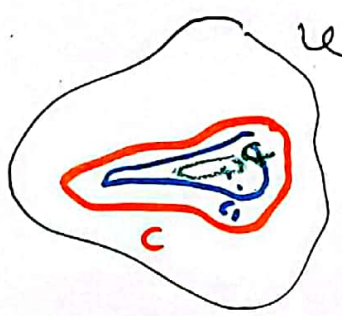
$$r = \infty$$

Αν $f: U \rightarrow \mathbb{R}^p$, με $U \subseteq \mathbb{R}^n$ ανοικτό, C^∞ -συνάρτηση, τότε το $f(C) \subseteq \mathbb{R}^p$ είναι υποσυμπαγές κλειστό σύνολο μηδένων

Η απόδειξη γίνεται με επαγωγή στο n , και για $n=0$, ο \mathbb{R}^0 έχει ένα μόνο σημείο, οπότε το θεωρητικό είναι. Υποθέτουμε, λοιπόν, ότι το Θ ισχύει για $n-1$.

→ C : τα κλειστά σύνολα της f , $= \{x \in U \mid \text{rank } df_x < \min \{m, p\}\}$.

→ Ορίζουμε τα C_k ως το σύνολο των $x \in U$ όπου όλες οι μερικές παραγώγοι τάξης $\leq k$ μηδενίζονται.



Τότε, $\forall k$ C_k κλειστό [έπειτα προκύπτει από την αρχή μεταφοράς], και $C \supset C_1 \supset C_2 \supset \dots \supset C_k \supset \dots$

ΛΥΝΕΤΑΙ ΣΕ 3 ΒΗΜΑΤΑ.

ΒΗΜΑ 1 : Το $f(C_1 \cap C_1)$ έχει κλειστό μηδέν

ΒΗΜΑ 2 : $\forall k \geq 1$, το $f(C_k \cap C_{k+1})$ έχει κλειστό μηδέν

ΒΗΜΑ 3 : Για k αρκετά μεγάλο, $f(C_k)$ έχει κλειστό μηδέν.

Τότε, $C = (C_1 \cap C_1) \cup (C_1 \cap C_2) \cup \dots \cup (C_{k-1} \cap C_k) \cup C_k \Rightarrow$

$$\Rightarrow f(C) = \underbrace{f(C_1 \cap C_1)}_{\text{ΜΗΔΕΝΟ ΣΥΜΠΛΟ}} \cup \dots \cup \underbrace{f(C_k)}_{\text{ΜΗΔΕΝΟ ΣΥΜΠΛΟ}} \Rightarrow$$

$\Rightarrow f(C)$ ΜΗΔΕΝΟ ΣΥΜΠΛΟ.

Βήμα 1:

ομοιάζει να υποθέσουμε $p \geq 2$: Αν $p=1 \rightarrow C \ni c \rightarrow C \cap U = \emptyset \rightarrow f(C) = \emptyset$.

\rightarrow Έστω $x_0 \in C \cap U$. φέρνουμε ανοικτό $V \subseteq \mathbb{R}^n$ γύρω από το x_0 ,

ώστε $f(V \cap C)$ να έχει μέτρο 0.

$x_0 \in C \cap U \Rightarrow \frac{\partial f_i}{\partial x_j}(x_0) \neq 0$ για κάποια $1 \leq i \leq p, 1 \leq j \leq n$, και, χωρίς

βλάβη της γενικότητας μπορούμε να θεωρήσουμε $i=j=1$.

Τότε, για την $h: U \rightarrow \mathbb{R}^n$

$(x_1, \dots, x_n) \mapsto (f_1(x_1, \dots, x_n), x_2, \dots, x_n)$ έχουμε

$$dh_{x_0} = \begin{bmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial x_1}(x_0) & \frac{\partial f_1}{\partial x_2}(x_0) & \dots & \frac{\partial f_1}{\partial x_n}(x_0) \\ 0 & & & \\ \vdots & & & \\ 0 & & & \end{bmatrix} \Rightarrow$$

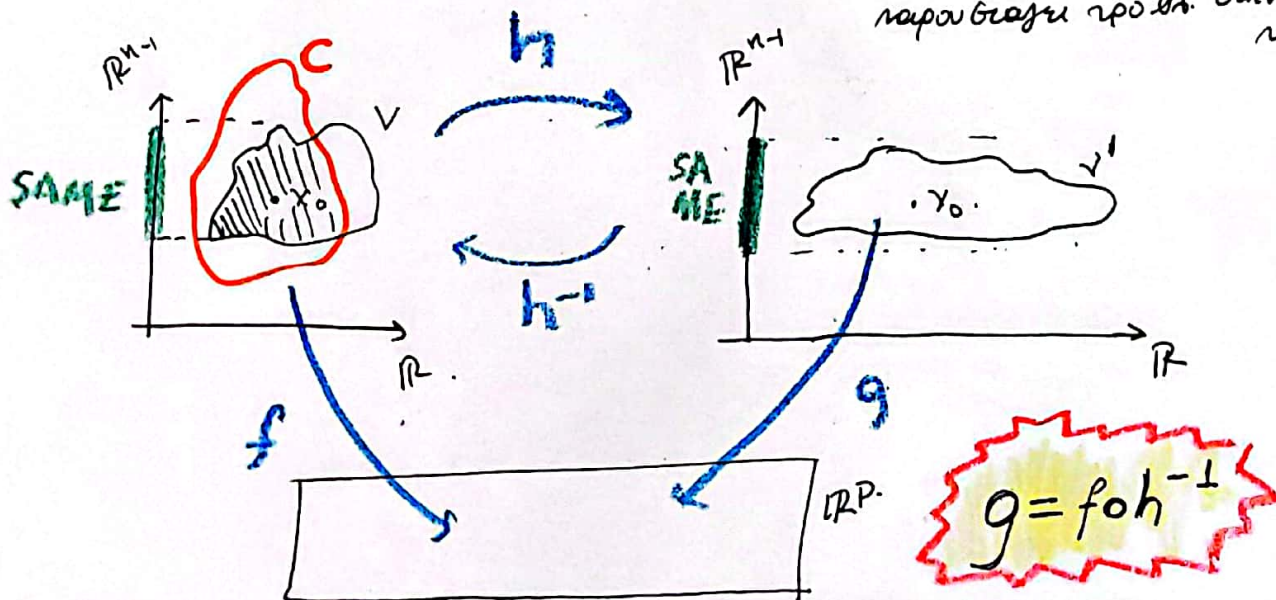
≠ 0 ΑΔΙΑΦΑΝΟ $\frac{\partial f_1}{\partial x_2}(x_0), \dots, \frac{\partial f_1}{\partial x_n}(x_0)$
I_{n-1}

\Rightarrow το dh_{x_0} έχει full rank $\Rightarrow J_{h_{x_0}} > 0 \Rightarrow$ έχει τοπικά ανισόμορφο γύρω από

το x_0 : $\exists \underline{V}, \underline{V}'$ ανοικτά και $h^{-1}: \underline{V}' \rightarrow \underline{V}$ με $h \circ h^{-1} = \text{id}_{\underline{V}'}$, $\det(dh) \det(dh^{-1}) = 1$,

η h^{-1} μπορεί και είναι αβία, καθύπευκα.

$Dh^{-1} \circ Dh = I_n$ δεν δείχνει να παρουσιάζει πρόβλ. στην περίπτωση παραμετρών.




ορίζουμε $g = f \circ h^{-1} \Rightarrow dg_y = df_x \circ dh^{-1} \Rightarrow \det(dg_y) = \det(df_x) \det(dh^{-1}) \Rightarrow$
 $\neq 0$

$\Rightarrow y$ κριτικό σημείο της $g \leftrightarrow x$ κριτικό σημείο της f στο V
 \parallel
 $h(x)$ \updownarrow
 $x \in CNV$

ΑΠΑ x κριτικό σημείο για την f στο $V \begin{cases} \nearrow x \text{ κριτικό για τη } g \\ \searrow x \in VNC \end{cases} \leftrightarrow$

$\leftrightarrow C'$: Τα κριτικά της g είναι το $h(VNC)$.

ΑΠΑ $g(C') = f \circ h^{-1}(h(VNC)) = f(VNC)$ ορίζουμε το $g(C')$ να μην μηδενώνεται στον \mathbb{R}^p

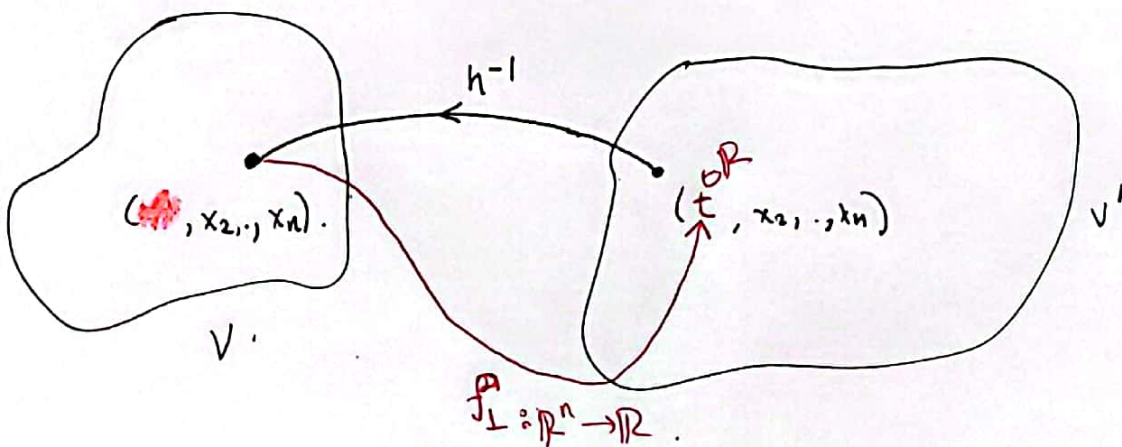
 Η g , έτσι όπως κατασκευάστηκε, μεταφέρει σημεία του υπερεπιπέδου $(\{t\} \times \mathbb{R}^{n-1}) \cap V'$ μέσα στο $\{t\} \times \mathbb{R}^{p-1}$

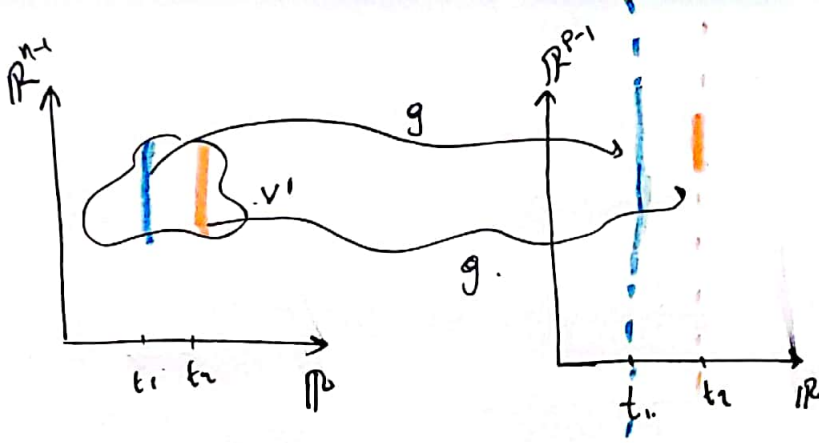
ΓΙΑΤΙ:

$$g(t, x_2, \dots, x_n) = f(h^{-1}(t, x_2, \dots, x_n)) =$$

$$= (f_1(h^{-1}(x)), f_2(h^{-1}(x)), \dots, f_p(h^{-1}(x))) =$$

$$= (f_1(h^{-1}(t, x_2, \dots, x_n)), y_2, \dots, y_p) = (t, y_2, \dots, y_p).$$





Έτσι νόημα θα είναι να ορίσουμε $\forall t \in \mathbb{R}$ τον περιορισμό της g στο υπερεπίπεδο $\{x_i = t\}$.

$$g^t : (\{t\} \times \mathbb{R}^{n-1}) \cap V' \longrightarrow t \times \mathbb{R}^{p-1}$$

$$x \longmapsto g(t, x)$$

για δυν. σα να προσβρίσκω
προβλητά των παραμύθων.

Μπορούμε να διαφανίσει την παραμύθω της g

$$\text{ως } dg_{(t,x)} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ \text{Αδιαφορο, } \frac{\partial g_i}{\partial t}, i \geq 1 \end{pmatrix}$$

$$\text{οποτε } (dg^t) \text{ full rank} \iff dg \text{ full rank} \implies$$

$$\implies x \text{ κριτικό σημείο για την } g^t \iff (t, x) \text{ κριτικό για την } g$$

$$\forall t: \text{ Η } g^t \text{ είναι γεία, και ξεκινάει από } \mathcal{U}_t = \{ (x_2, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^{n-1} \mid (t, x_2, \dots, x_n) \in t \times \mathbb{R}^{n-1} \cap V' \}$$

που είναι άδεια $\forall t$

Αρα για ακρίστοτα η ελεγχτική υπόθεση, οπότε οι κριτικές τιμές της είναι άνω από κέρπου μηδέν στο $t \times \mathbb{R}^{p-1}$. Οπότε, αφού $\forall t$ οι κριτικές τιμές της g^t είναι τμήν του $g(C')$ με το $\{x_i = t\}$ υπερεπίπεδο, που έχω $p-1$ -διάστατο

μυρο 0, και φυσικά το $g(C)$ είναι μηδενόμορφο \leftrightarrow το $f(V \cap C)$ είναι μηδενόμορφο

Για $x_0 \in C \cap G$ βρούμε V ανοικτό $\subseteq \mathbb{R}^n$ ώστε $f(V \cap C)$ μηδενόμορφο. Αφού το $C \cap G$ μπορεί να καθοριστεί από αρνητικά το πλήθος $\sum_{i=1}^k$ ανοικτά σύνολα το $f(C \cap G)$ είναι έσπου μηδεν - βλεπε τέρτος βημ 2.

Βημ 2. $\forall k \geq 1$ $f(C_k \cap C_{k+1})$ μηδενόμορφο. Έστω $x_0 \in C_k \cap C_{k+1}$

Όπως πριν, μπορούμε να κάνουμε τοπική αλλαγή μεταβλητών, γύρω από το x_0 γλαυ:

Αφού $x_0 \in C_k \cap C_{k+1} \rightarrow$ υπάρχει $(k+1)$ -ομή $\sum_{i=1}^{k+1} s_i = k$ μερικώς παραγωγος στο

$$x_0, \text{ ώστε } w(x_0) := \frac{\partial^{s_1} \dots \partial^{s_{k+1}} f}{(\partial x_1)^{s_1} \dots (\partial x_{k+1})^{s_{k+1}}}(x_0) = 0 \text{ και } \frac{\partial w}{\partial x_i}(x_0) \neq 0. \text{ Χωρίς}$$

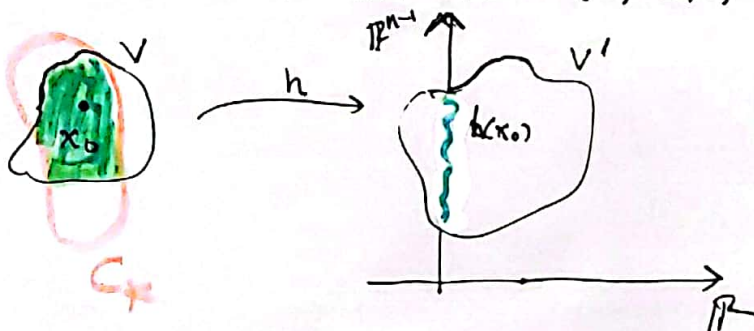
δημιουργία της γων. μπορούμε να υποθέσουμε ότι $\frac{\partial w}{\partial x_1}(x_0) \neq 0$.

Αυτό επιτρέπει να ορίσουμε γύρω, τοπικά αναμετατρέψουμε h

$$\text{με } h(x_1, \dots, x_n) = (w(x_1, \dots, x_n), x_2, \dots, x_n).$$

γύρω από ανοικτή περιοχή V του x_0 .

$$\text{και για } x \in C_k \cap C_{k+1} \text{ } h(x) = (0, x_2, \dots, x_n)$$



Η h βέρνει το $C \cap V$ \xrightarrow{h} \subseteq στο \mathbb{R}^n $\times \mathbb{R}^{n-1}$

$$g := f \circ h^{-1} : V' \rightarrow \mathbb{R}^p$$

ορίζουμε

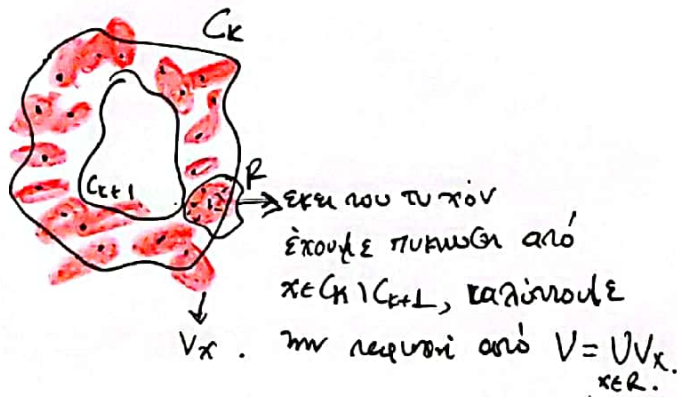
$$g_0 := g \Big|_{(\{0\} \times \mathbb{R}^{n-1}) \cap V'}$$

Τότε, $h(C \cap V) \in (\{0\} \times \mathbb{R}^{n-1}) \cap V'$, και μέσα στα κριτικά σημεία της g_0 είναι το $h(C \cap V)$ αφού αφερέσουμε το $h(C \cap V)$

από το $f(C \cap V) \subseteq g_0(\{\text{κριτικά σημεία της } g_0\})$ που έχει μέτρο μηδέν από την επαφ. υπόθεση

Αρα $f(C \cap V)$ μηδενικό σύνολο.

• Άρα $C_k \cap C_{k+1}$ υπάρχει $V_x : x \in V_x, V_x$ ανοικτό, $f(C_k \cap V_x)$ μηδενικό σύνολο.



Το $C_k \cap C_{k+1}$ μπορεί να ελαφύσει από αριστερά το μέτρο τέτοιων V_{x_i} , αφού είναι το σύνολο των συνεισώ-συνεισώτων. και $\forall i$ $f(C_k \cap V_{x_i})$ μηδενικό σύνολο, και

$$C_k \cap V_{x_i} \subseteq (C_k \cap C_{k+1}) \cap V_{x_i}$$

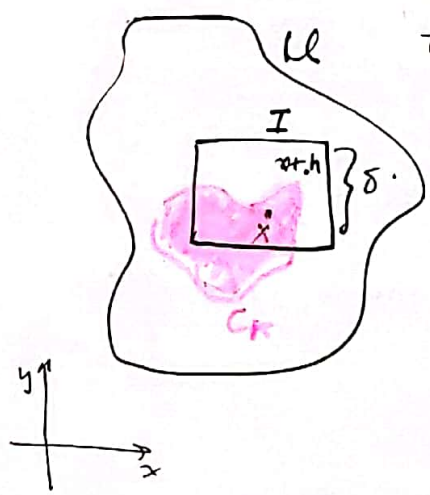
$$\text{Αρα } C_k \cap C_{k+1} \subseteq \bigcup_{i=1}^{\infty} V_{x_i} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow C_k \cap C_{k+1} = \bigcup_{i=1}^{\infty} \underbrace{[C_k \cap C_{k+1}] \cap V_{x_i}}_{C_k \cap V_{x_i}} \subseteq \bigcup_{i=1}^{\infty} C_k \cap V_{x_i} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow f(C_k \cap C_{k+1}) \subseteq \bigcup_{i=1}^{\infty} \underbrace{f(C_k \cap V_{x_i})}_{\text{μηδενικό}} \Rightarrow f(C_k \cap C_{k+1}) \text{ μηδενικό. } \square$$

Βήμα 3 - $f(C_K)$ έχει μέτρο μηδέν για K αρκετά μεγάλη.

για $K \in \mathbb{N}$: Έστω $I \subset \mathbb{R}^n$ κλειστός κύβος στο \mathbb{R}^n περιήρατος όπως άνω, με πλευρά δ . Αρκεί να δούμε $f(C_K \cap I)$ έχει μέτρο 0. Το αποδεικνύεται εύκολα, αφού μπορούμε να ^{πάλαι} καλύψουμε C_K ενώπιον από K τέτοιους κύβους.

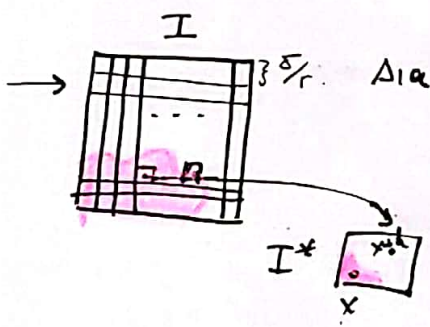


Για $x \in C_K \cap I$, $x+h \in I$ από Taylor και τον ορισμό του C_K παίρνουμε

$$f(x+h) = f(x) + \left(\begin{array}{l} \text{ΟΡΘΗ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ} \\ \text{ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ} \\ \text{ΣΤΟ } x \text{ ΤΑΧΥΣ ΕΩΣ ΚΑΙ} \\ K, \text{ ΠΟΥ ΘΑ} \\ \text{ΜΗΔΕΜΙΣΤΟΥΝ} \end{array} \right) + R(x,h) \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow f(x+h) - f(x) = R(x,h), \text{ για } x+h \in I. \textcircled{1}$$

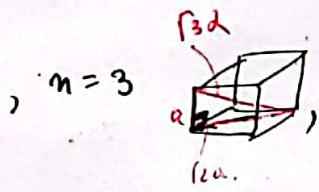
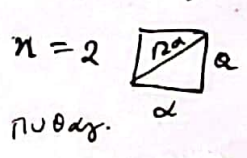
$$\bullet \|R(x,h)\| \leq C \cdot \|h\|^{k+1}, \left(\begin{array}{l} \text{όπου } C \text{ διαφέρει} \\ C = C(f, I) \end{array} \right) \textcircled{2}$$



Διαφερίσθηκε το I σε r^n κύβους αθροώς δ/r . Διατηρούμε έναν από αυτούς I^* , με $C_K \cap I^* \neq \emptyset$.

Τότε, για $x \in C_K \cap I^*$, οποιοδήποτε διάνυσμα του I^* μπορεί να γραφτεί $y = x+h$

$$\text{με } \|h\| \leq \sqrt{n} \left(\frac{\delta}{r} \right). \textcircled{3}$$



γίνεται για n διαστάσεις.

$$\textcircled{1}, \textcircled{2}, \textcircled{3} : \|f(x+h) - f(x)\| \leq \|R(x,h)\| \leq C \|h\|^{k+1} \leq C \left(\frac{\sqrt{n}}{r} \cdot \delta \right)^{k+1}, \text{ για } x \in C_K \cap I^*, x+h \in I^*$$

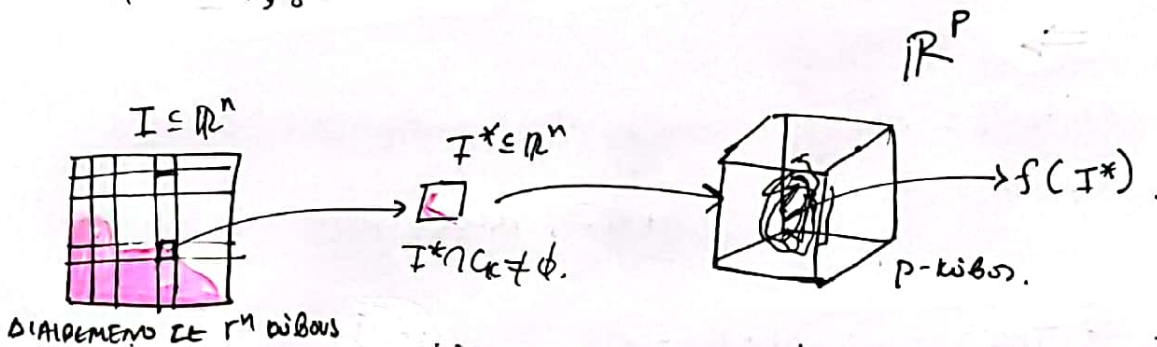
* Δείχνει ότι $f(I^*)$ μπάει μέσα σε μήλα κλειστή ακτίνας

$C \cdot \left(\frac{\sqrt{n}}{r} \cdot \delta\right)^{k+1}$ με κενό $\omega \neq \infty$
 \Rightarrow μπορεί να μπει σε κλειστό κύβο πλευράς

$2 \cdot C \cdot \left(\frac{\sqrt{n}}{r} \cdot \delta\right)^{k+1}$ αψήφονας ακτίνας που ο ακτίανος
 μέσα στον κύβο.



Έχουμε ότι, ξεκινώντας από το I



Το $C_k \cap I$ το παύει να περιέχεται σε r^n το πλήθος υποκύβων του \mathbb{R}^n
 πλευράς δ/r . Κάθε ένας από τους οποίους ^{θα} έχει εικόνα που μπάει σε κύβο

στον \mathbb{R}^p πλευράς $2 \cdot C \cdot \left(\frac{\sqrt{n}}{r} \cdot \delta\right)^{k+1}$ $\mathcal{I} = \{I_i^*\}_{i=1}^{r^n}$ η κάλυψη του $C_k \cap I$ \Rightarrow

$$\Rightarrow f(C_k \cap I) \subseteq \bigcup_{i=1}^{r^n} f(I_i^*) \Rightarrow$$

$$\mu(f(C_k \cap I)) \leq \underbrace{\sum_{i=1}^{r^n} \mu(f(I_i^*))}_{\text{αρχή της κάλυψης}} \leq r^n \cdot \underbrace{\mu(f(I_i^*))}_{\leq r^n \cdot \left(2C \cdot \left(\frac{\sqrt{n}}{r} \cdot \delta\right)^{k+1}\right)^p} =$$

$$= r^n \cdot (2C)^p \cdot \left(\frac{\sqrt{n}}{r} \cdot \delta\right)^{p(k+1)} \cdot \frac{r^n}{r^{(k+1)p}}$$

$$= (2C)^p \cdot (\sqrt{n} \delta)^{p(k+1)} \cdot r^{n - (k+1)p}$$

Αν $n - (k+1)p < 0 \Rightarrow k+1 > n/p \Rightarrow k > \left(\frac{n}{p} - 1\right) \wedge k \in \mathbb{N}$.

Υπάρκων άπειρα K που να κάνουν τη δουλειά. Στρίνουμε κάπου δυο αυτιά.

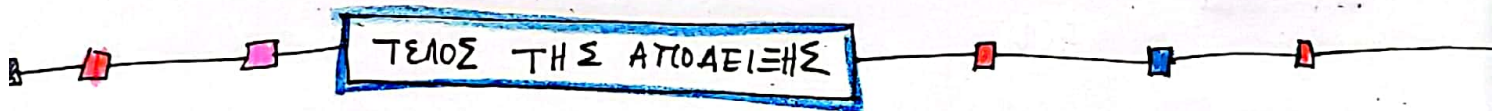
και

$$\forall \epsilon < C \cdot r^{n-(k+1)p}.$$

Στρίνουμε όλο και περισσότερες διατερίδες, το V γίνεται όλο μικρό
 θέλουμε, (για $r \rightarrow \infty \cdot V \rightarrow 0$)

Δηλαδή, για το $f(C \cap I)$

βρίσκουμε κάποιον από κάποιους κύβους $f \in \epsilon$ ο οποίος
 είναι ογκο $\rightarrow f(C \cap I)$ μηδενισμένο.



Σχόλιο: Αν και υπακούει στην απόδειξη η περίπτωση $n < p$ είναι "από μαζή":
 - Αρκεί μάλλον μόνο C^1 διαφοριζομενότητα, και όλο το U απεικονίζεται σε μηδενικό σύνολο.

ΓΙΑΤΙ

ορίζονται

$$g: U \times \mathbb{R}^{p-n} \rightarrow \mathbb{R}^p$$

$$(x_1, \dots, x_n, x_{n+1}, \dots, x_p) \mapsto f(x_1, \dots, x_n)$$

Τότε, η g θα είναι C^1 , όπως και οι συνιστώσες της.

Εκούτως όν $U \equiv \{u \in \mathbb{R}^n \mid \exists \text{ } \xi \in \mathbb{R}^{p-n}\} \subset U \times \mathbb{R}^{p-n}$ έχει μέρος μηδέν.

$$f(u) = g(u, \xi) \text{ έχει μέρος } 0, \text{ αφού}$$

προέρχεται από σύνολο μέρους μηδέν μέσω C^1 απεικόνισης

Δεν θα το δείψατε
 εδώ !!

Γενική Περίπτωση

Έστω $f: U \rightarrow \mathbb{R}^p$, $U \subseteq \mathbb{R}^m$ ανοιχτό. Αν η f είναι C^r , $r \geq \max\{0, n-p\}$, τότε οι κριτικές τιμές της αποτελούν μηδενικό σύνολο στον \mathbb{R}^p .

Η απόδειξη που θα παρουσιάσουμε εδώ δεν υφίσταται χωρίς το θεωρήμα Aδριας Σουθεργς (Rough decomposition theorem), το οποίο θα αναπτύξουμε εδώ και δεν θα αποδείξουμε. Επιπλέον, αναφέρουμε ότι ο πρώτος απόδειξης του θεωρήματος τον θα αποδομήσει υπάρχει στο βιβλίο: Transversal mappings & Flows, Ralph Abraham.

ΘΕΩΡΗΜΑ ΑΔΡΙΑΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ ΤΩΝ ΚΝΕΣΕΡ-ΓΛΑΪΣΕΡ

Έστω $W \subseteq \mathbb{R}^m$, $V \subseteq \mathbb{R}^n$ ανοιχτά

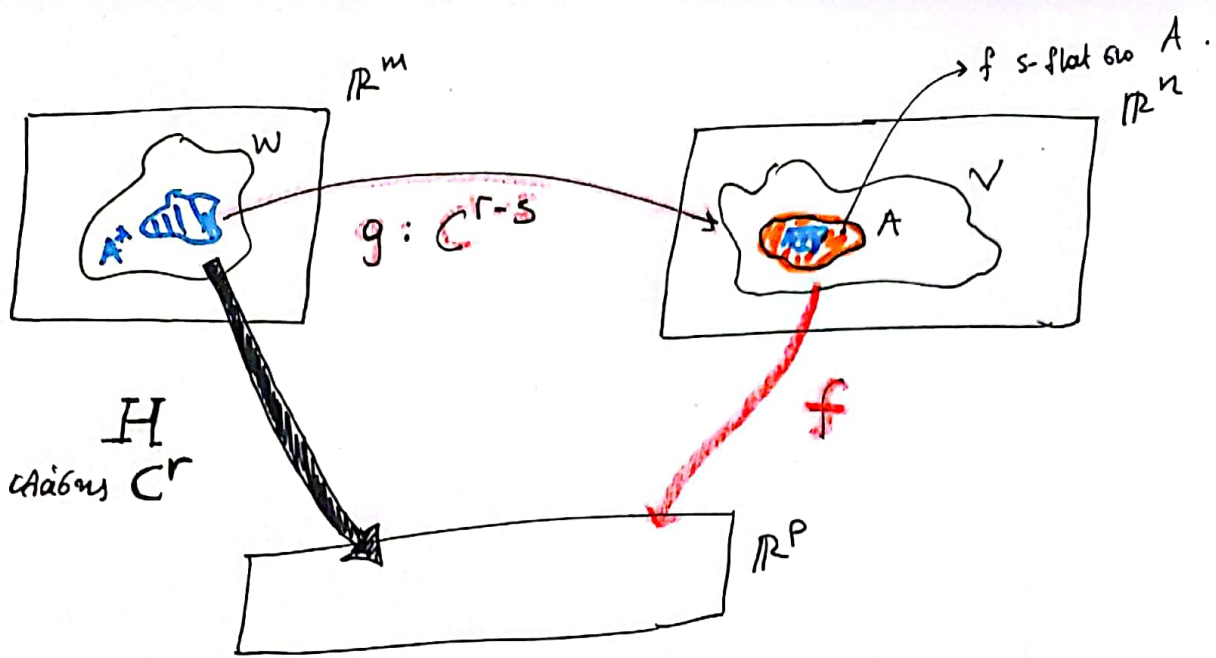
- $A^* \subseteq W$, $A \subseteq V$ χρεωτά κλειστά στο V
- $f: V \rightarrow \mathbb{R}^p$ C^r -ω/ων ώστε στο A όλες οι κριτικές παράγωγοι τάξης έως και s να μηδενίζονται (s -flat)
- $g: W \rightarrow V$ C^{r-s} βωάρωση με $g(A^*) \subseteq A$.

Τότε ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ $H: W \rightarrow \mathbb{R}^p$

I Η H είναι C^r

II $H(x) = f(g(x)) \forall x \in A^*$!!

III Μετα στο A^* να μηδενίζονται όλες οι κριτικές παράγωγοι της f τάξης έως και s . (Η να είναι s -flat)



Επιπλέον, όπως και στη λεία περίπτωση θα κριτικοποιήσουμε χωρίς απόδειξη
 αντίστοιχο θεώρημα Fubini:



Τότε $A \subseteq \mathbb{R}^p \cong \mathbb{R}^{p-q} \times \mathbb{R}^q$ μετρήσιμο, αν $\forall c \in \mathbb{R}^p$ το

$A \cap (\mathbb{R}^{p-q} \times \{c\})$ έχει $(p-q)$ -διάστατο μέτρο μηδέν, τότε και
 το A έχει p -διάστατο μέτρο μηδέν.

Η ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΟΥ ΘΕΩΡΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ SARD.

Έστω $C := \{x \in \mathbb{R}^n \mid \text{rank } Df_x < \min\{np\}\}$, τα κριτικά σημεία της f .

→ ορίζουμε $C_k = \{x \in \mathbb{R}^n \mid D^s f_x = 0 \ \forall s=1, \dots, k\}$ - δηλαδή εκεί που η f είναι k -flat.
 αλλιώς κάνουμε για $k=1, 2, \dots, r$.

→ θεωρούμε $K = C \cap C_1 = \{x \in \mathbb{R}^n \mid 1 \leq \text{rank } Df(x) < \min\{np\}\}$

$x \in C^1 \Rightarrow df_x$ η κεντρική συνάρτηση $\leftrightarrow Df(x)$ ο κεντρικός πίνακας
 του $\mathbb{R}^{p \times n}$ που έχει $\text{rank} = 0$.

ΠΑΝΙ 3 ΒΗΜΑΤΑ ΛΥΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΙΞΗ

1 → $f(C_r)$ μηδενόσχημο

2 → $f(C_1)$ μηδενόσχημο

3 → $f(K)$ μηδενόσχημο

αφού $n \leq p_k$ από την υπόθεση $\rightarrow n - p(k+1) < 0$,

οπότε $r \rightarrow \infty \Rightarrow v \rightarrow 0 \Rightarrow f(C \cap I)$ έχει βήμα μηδέν.

\hookrightarrow όπως έχει συμφωνηθεί στη σειρά περιήγησης αυτό αρκεί για να πάρουμε $f(C_k)$ μηδενικό.

(*) Σε περίπτωση που έχει συμφωνηθεί αόριστα σχετικά με τους κύβους στον \mathbb{R}^p με κέντρο $f(x)$:

Τον αρχικό κύβο I του \mathbb{R}^n τον "βιάζαμε" σε περιφερειακή μικρότερους I_i^* . Σε καθέναν από αυτούς πήραμε ένα $x \in C_k \cap I_i^*$ (αν υπάρχει). Οπότε κάθε I_i^* με $I_i^* \cap C_k \neq \emptyset$ το βιάζαμε σε έναν αρχικό κύβο του \mathbb{R}^p με κέντρο το $f(x)$.

και το πολύ όλοι οι r^n το πλήθος κύβων του I να έχουν κοινό σημείο με το C_k . Τότε, στην extreme περίπτωση κρατάμε όλα τα $f(I_i^*)$ που περιέχονται σε καλά ορισμένους, r^n το πλήθος κύβους του \mathbb{R}^p , και ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΟΡΙΖΕΙ ΚΑΤΙ ΑΣΧΗΜΑ (χωρίς ποσό άλλα έχει \downarrow εβ2).

Απόδειξη βήματος 1:

Από τις υποθέσεις του Lemma, $r \geq 1$, $r \geq n - p + 1$.

$$\begin{aligned} & \Downarrow \\ n & \Rightarrow r-1 \geq 0 \\ & \Downarrow \\ p(r-1) & \geq r-1 \\ & \Downarrow \\ rp & \geq r-1 + p \geq n \Rightarrow \end{aligned}$$

$\Rightarrow r \geq \frac{n}{p}$, οπότε από το Lemma $f(C_r)$ έχει βήμα 0.

Αποδείξη Βήμα 2 : Με επαγωγή στο n .

- Για $n \leq p$ είμαστε OK, γιατί τότε $n \leq p \Rightarrow \frac{n}{p} \leq 1$, άρα παίρνουμε $k=L$ και εφαρμόζοντας το ημίσημα $f(B_1)$ έπαι κενό O .

- Έστω ότι ισχύει για $n-1$

$$B_L = C_1 \cap C_2 \cup \dots \cup C_{n-1} \cap C_n \cup C_n$$

Βήμα 1
 $f(C_n)$ κενό μηδέν

→ Δείχνουμε ότι για $k=1, \dots, n-1$ $f(C_k \cap C_{k+1})$ έχει κενό μηδέν
έτσι με τελειώσε:

Για να δείξουμε $f(C_k \cap C_{k+1})$ κενού O άρκει για κάθε

$x \in C_k \cap C_{k+1}$ να βρούμε ανοιχτό $V, x \in V$ ώστε

$f(C_k \cap V)$ κενού μηδέν. Τότε, αφού το $C_k \cap C_{k+1}$ καθίσταται
από άνοιχτα ^{τετρά} ανοιχτά, το $f(C_k \cap C_{k+1})$ θα έχει
κενό μηδέν.

Για $x \in C_k \cap C_{k+1}$. Τότε όλες οι κερκίς παγκύ- τάξης $\leq k$ είναι μηδέν,
αλλά κάποια τάξης $k+1$ στο x είναι $\neq 0$. Δεν παρανομούμε
αν υποθέσουμε ότι $\exists! w(x) \neq 0$, οπου $w(x) = \delta_{i_1} \dots \delta_{i_k} \delta(x) = 0$

ΠΑΛΙ ΘΑ ΟΡΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ $h: U \rightarrow \mathbb{R}^p$

$$(x_1, \dots, x_n) \rightarrow (w(x_1, \dots, x_n), x_2, \dots, x_n) = h(x_1, \dots, x_n)$$

Τότε για $x \in U$,
η h είναι C^{r-k}

↓
έχουν γίνει παγκύ- κερκι k τάξη.
έχουμε βήματα περιορισμό βρόχια
 $(r-k)$ παγκύ.

Επιπλέον, Dh_{x_0} έχει full rank, οπότε, για την h μπορούμε να βρούμε
 ανοικτά V, W ώστε $h: V \rightarrow W$ να έχει αντίστροφο $g = h^{-1}$, που είναι
 ελάχιστος C^{r-k}

Στο βήμα αυτό, θα δείξουμε, όπως και στην περίπτωση $r=0$ να κάνουμε
 τοπική αλλαγή μεταβλητών για να πάρουμε C^r απεικόνιση.

Εδώ θα εφαρμόσουμε το θεώρημα KNESER-GLAESER!! , για
 $A = G \cap V, A^* = h(A)$.

και θα πάρουμε $F: W \rightarrow \mathbb{R}^p$ με

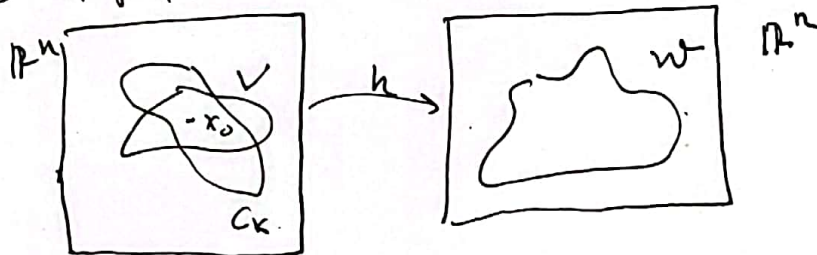
I F C^r συναρτησίδη

II $\forall x \in A^* = h(A) : F(x) = f \circ h^{-1}(x)$

III $DF(x) = 0 \quad \forall x \in A^*$

Τότε, αν $W_0 = \{ (x_2, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^{n-1} \mid (0, x_2, \dots, x_n) \in W \}$

⊕ θυμίζουμε



$$(x_1, x_2, \dots, x_n) \mapsto (w(x_1, x_2, \dots, x_n), x_2, \dots, x_n)$$

Για $x \in G_k : (x_1, \dots, x_n) \xrightarrow{h} (0, x_2, \dots, x_n)$

και ορίζ. $F_0: W_0 \rightarrow \mathbb{R}^p$

$$(x_2, \dots, x_n) \rightarrow F(0, x_2, \dots, x_n)$$

και C_1^0 : τα βήματα του W_0 που $DF_0(x_2, \dots, x_n) = 0$

Τότε, από εναρμονική υπόθεση $F_0(C_2^0)$ έχει μέτρο μηδέν, και

$$A^* = n(B \cap V) \subseteq \{0\} \times C_1^0 \quad [x \in A^* \rightarrow DF(x) = 0]$$

Το έχουμε

οπότε $f(C_1 \cap V) = F(n(B \cap V)) \subseteq F(\{0\} \times C_1^0) = F_0(C_1^0)$.

Αρα $f(C_1 \cap V)$ έχει μέτρο μηδέν. \rightarrow μπορεί να καταφύγει από κρισιμότητα σε $V \rightarrow f(C_1 \cap C_{k+1})$ έχει μέτρο 0.

ΑΡΑ

$$C_1 = (C_1 \cap C_2) \cup \dots \cup (C_{k-1} \cap C_k) \cup C_k \Rightarrow$$

$$\Rightarrow f(C_1) = f(C_1 \cap C_2) \cup \dots \cup f(C_k)$$

\downarrow μηδενωδυνα \dots \downarrow μηδενική

$\rightarrow f(C_1)$ μηδενωδυνα

Βήμα 3 $\rightarrow f(K)$ έχει μέτρο μηδέν

ορ $K_q = \{x \in \mathbb{R}^n \mid \text{rank } DF(x) = q\}$, τότε $K = K_1 \cup \dots \cup K_{p-1}$

Αρκεί να δείξουμε ότι $f(K_q)$ μηδενωδυνα.

Μπορούμε να υποθέσουμε ότι $q \leq n$ ($q > n \rightarrow K_q$ κενό)

Αρκεί να το δείξουμε

ότι $\forall x \in K_q$ υπάρχει V_x ανοικτό ώστε $f(V_x \cap K_q)$ μηδενωδυνα

Έστω $x_0 \in K^q \rightarrow \gamma$ υπάρχει $V = V_1 \times V_2 \in \mathbb{R}^n$, με V_1, V_2 ανοιχτές μνότητες
 \updownarrow
 $\text{rank } Df(x_0) = q$

Γιους χώρους όνου γουε, ώστε αν $x \in V_1, t \in V_2$.

$$f(x_1, \dots, x_n) = f(x_1, \dots, x_q, x_{q+1}, \dots, x_n) =$$

$$= f(x, t) = (u(x, t), t), \quad u: V_1 \times V_2 \rightarrow \mathbb{R}^{p-q}$$

C^r -εναρτημα.

Για $t \in V_2$, ορ $u_t: V_1 \rightarrow \mathbb{R}^{p-q}$

$$x \mapsto u(x, t) \quad \forall x \in V_1.$$

Αρα, για $t \in V_2 \rightsquigarrow K^q \cap (V_1, x \in \mathbb{R}^n) = \{x \in V_1 \mid D u_t(x) = 0\} \times \{t\}$.

αφου $Df(x, t) = \begin{bmatrix} D u_t(x) & * \\ 0 & I_q \end{bmatrix}$ ^{Αδικοφωρ.}

οαωz $\left[\text{rank } Df(x, t) = q \Leftrightarrow \text{rank } D u_t(x) \neq 0 \right]$

Για την u_t :

- είναι C^r , με
- $r \geq n-p = (n-q) - (p-q)$

$$\} \implies u_t \left(\underbrace{\{x \in V_1 \mid D u_t(x) = 0\}}_{\downarrow} \right)$$

"το C^1 μας πατε"

έτσι ήμερο $0 \neq t \in V_2$

οποτε ανω Fubini παίρνουμε $f(K^q \cap V)$ έτεα ήμερο 0. $\implies f(K^q)$ έτεα ήμερο 0 $\implies f(K^q)$ έτεα ήμερο 0 $\implies f(K^q)$ ήμερο ήμερο

$f(K^q)$ ήμερο ήμερο

ΤΕΛΟΣ ΒΗΜΑ 8.

ΠΡ

T_0 C διαίφεται

$$C = C_1 \cup K \Rightarrow$$

$$\Rightarrow f(C) = f(C_1) \cup f(K) \Rightarrow$$

\downarrow \swarrow
μηδενοβυνορο \quad μηδενοβυνορο

$\Rightarrow f(C)$ μηδενοβυνορο

